

Byla C-368/09

Pannon Gép Centrum kft

prieš

APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály

(*Baranya Megyei Bíróság prašymas priimti prejudicinį sprendimą*)

„Šeštoji PVM direktyva – Direktyva 2006/112 – Teisės atskaityti perkant sumokėtą mokestį – Nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos dėl neteisingai suškaitos faktūros duomenų prarandama teisė atskaiti“

Sprendimo santrauka

Mokesčių nuostatos – Teisės aktų suderinimas – Apyvartos mokesčiai – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema – Perkant sumokėto mokesčio atskaita – Apmokestinamojo asmens pareigos – Suškaitos faktūros su tam tikrais duomenimis turėjimas

(Tarybos direktyvos 2006/112 167 straipsnis, 178 straipsnio a punktas, 220 straipsnio 1 punktas ir 226 straipsnis)

Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 167 straipsnis, 178 straipsnio a punktas, 220 straipsnio 1 punktas ir 226 straipsnis aiškintini taip, kad jie draudžia nacionalinį reglamentavimą arba praktiką, pagal kuriuos nacionalinės institucijos atsisako pripažinti apmokestinamojo asmens teisę atskaityti už jam suteiktas paslaugas mokėtiną ar sumokėtą mokestį iš mokėtinio pridėtinės vertės mokesčio sumos dėl to, kad atskaitos momentu jo turtoje pradinėje suškaitoje fakturoje buvo nurodyta neteisinga paslaugų teikimo užbaigimo data ir vėliau pataisytos suškaitos faktūros bei užskaitymo pranešimo, kuriuo panaikinama pradinė suškaita faktūra, numeracija nėra nepertraukiama, jeigu vykdomos esminės atskaitos sąlygos ir jeigu prieš atitinkamai institucijai priimant sprendimą apmokestinamasis asmuo pateikė jai pataisytą suškaitą faktūrą, kurioje nurodyta teisinga minėto paslaugų teikimo užbaigimo data, net jei šios suškaitos faktūros ir užskaitymo pranešimo, kuriuo panaikinama pradinė suškaita faktūra, numeracija nėra nepertraukiama.

Pagal Direktyvos 2006/112 220 straipsnį išrašomose suškaitose fakturose pridėtinės vertės mokesčio tikslais privalomai nurodyti turi būti tik šios direktyvos 226 straipsnyje minėti rekvizitai. Tai reiškia, jog valstyboms narėms neleidžiama susieti teisės atskaityti pridėtinės vertės mokestį su dėl suškaitos faktūros turinio keliamomis sąlygomis, kurios nėra aiškiai numatytos šios direktyvos nuostatose.

(žr. 40–41, 45 punktus ir rezoliucinės dalies)

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. liepos 15 d.(*)

„Šeštoji PVM direktyva – Direktyva 2006/112 – Teisė atskaityti perkant sumokėtą mokesť – Nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos dėl neteisingo siskaitos faktūros duomenų prarandama teisė į atskaitą“

Byloje C-368/09

dėl *Baranya Megyei Bíróság* (Vengrija) 2009 m. rugpjūčio 31 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2009 m. rugsėjo 14 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Pannon Gép Centrum kft

prieš

APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas K. Lenaerts (pranešėjas), teisėjai R. Silva de Lapuerta, G. Arestis, J. Malenovský ir T. von Danwitz,

generalinis advokatas N. Jääskinen,

kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- Vengrijos vyriausybės, atstovaujamos J. Fazekas, M. Fehér ir K. Szijjártó,
- Europos Komisijos, atstovaujamos D. Triantafyllou ir B. D. Simon,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčių sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23, toliau – Šeštoji direktyva), iš dalies pakeistos 2001 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 2001/115/EB (OL L 15, 2002, p. 24; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 352), 17 straipsnio 1 dalies, 18 straipsnio 1 dalies a punkto ir 22 straipsnio 3 dalies a ir b punktų išaiškinimo.

2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant bylą tarp *Pannon Gép Centrum kft* ir *APEH Központi Hivatal Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály* (toliau – APEH)

dėl šios atsisakymo leisti pareiškėjai pagrindinėje byloje atskaituoti iš jos mokėtinos pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) sumos su jai suteiktomis paslaugomis susijusį PVM.

Teisinis pagrindas

Sjungos teisės aktai

3 Remiantis 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1; klaidų ištaisymas – OL L 335, 2007 12 20, p. 60) 411 ir 413 straipsniais, ši direktyva nuo 2007 m. sausio 1 d. panaikino ir pakeitė Sąjungos teisės aktus PVM srityje ir, be kita ko, Šeštąją direktyvą. Pagal Direktyvos 2006/112 pirmą ir trečią konstatuojamąsias dalis reikėjo išdėstyti naują Šeštosios direktyvos redakciją, siekiant aiškiai ir racionaliai nauja struktūra ir naujame tekste išdėstyti taikytinas nuostatas, iš principo nevedant esminių pakeitimų. Taigi iš esmės Direktyvos 2006/112 nuostatos visiškai identiškos atitinkamoms Šeštosios direktyvos nuostatoms.

4 Pagal Direktyvos 2006/112 167 straipsnį, kuriame perteiktas Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 1 dalies tekstas, „teisė atskaitai atsiranda, atsiradus prievolei apskaituoti atskaitytiną PVM“.

5 Direktyvos 2006/112 168 straipsnio a punkte, kurio tekstas iš esmės atitinka Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 2 dalies a punkto redakciją, tvirtintą tos pačios direktyvos 28f straipsnio 1 dalyje, numatyta:

„Jeigu prekes ir paslaugas apmokestinamasis asmuo naudoja savo apmokestinamiesiems sandoriams, apmokestinamasis asmuo turi turėti valstybėje narėje, kurioje jis vykdo šiuos sandorius, teisę iš PVM, kurį sumokėti jam tenka prievolę, atskaityti:

a) mokėtiną ar sumokėtą PVM toje valstybėje narėje už prekių tiekimą ar paslaugų teikimą, kurį jam atliko ar turi atlikti kitas apmokestinamasis asmuo.“

6 Direktyvos 2006/112 178 straipsnyje, kuris iš esmės atitinka Šeštosios direktyvos 18 straipsnio 1 dalies redakciją, tvirtintą tos pačios direktyvos 28f straipsnio 2 punkte, nustatyta:

„Kad galėtų gyvendinti teisę atskaitai, apmokestinamasis asmuo privalo tenkinti šias sąlygas:

a) atskaitos tikslais pagal 168 straipsnio a punktą už prekių tiekimą ar paslaugų teikimą jis privalo turėti pagal 220–236 straipsnius ir 238, 239, 240 straipsnius išrašytą sąskaitą faktūrą;

<...>“

7 Direktyvos 2006/112 220 straipsnio 1 punkte, kuris iš esmės atitinka Šeštosios direktyvos 22 straipsnio 3 dalies a punkto redakciją, tvirtintą tos pačios direktyvos 28h straipsnio, iš dalies pakeisto Direktyvos 2001/115 2 straipsniu, 2 punkte, nustatyta:

„Kiekvienas apmokestinamasis asmuo užtikrina, kad jis pats, prekes ar paslaugas įsigyjantis asmuo, arba trečioji šalis jo vardu ir jo naudai, išrašytą sąskaitą faktūrą, kai:

1) jis tiekia prekes ar teikia paslaugas kitam apmokestinamajam asmeniui arba neapmokestinamajam juridiniam asmeniui.“

8 Direktyvos 2006/112 226 straipsnis iš esmės perteikia Šeštosios direktyvos 22 straipsnio 3 dalies b punkto redakciją, išdėstyta šios direktyvos 28h straipsnyje, iš dalies pakeistame Direktyvos 2001/115 2 dalies 2 punkte, ir suformuluotas taip:

„Nepažeidžiant šioje direktyvoje nustatytą specialių nuostatų, pagal 220 ir 221 straipsnius išrašomose sąskaitose faktūros PVM tikslais privalomai nurodyti turi būti tik šie rekvizitai:

- 1) išrašymo data;
- 2) unikalus sąskaitos faktūros vienos ar kelių serijų eilės numeris;
- 3) <...> PVM mokėtojo kodas, kurį naudodamas apmokestinamasis asmuo tiek prekes ar teik paslaugas;
- 4) <...> prekes ar paslaugas siūjančio asmens PVM mokėtojo kodas <...>;
- 5) apmokestinamojo asmens ir prekes ar paslaugas siūjančio asmens vardas, pavardė (visas pavadinimas) ir adresas;
- 6) tiekiamų prekių kiekis ir pobūdis arba teikiamų paslaugų apimtis ir pobūdis;
- 7) data, kada buvo patiektos prekės ar suteiktos paslaugos, arba užbaigtas prekių tiekimas ar paslaugų teikimas <...>;
- 8) apmokestinamoji vertė pagal kiekvieną tarifą ar kiekvienu neapmokestinimo atveju – vieneto kaina be PVM ir įvairios nuolaidos, jei jos neįskaičiuotos į vieneto kainą;
- 9) taikomas PVM tarifas;
- 10) mokėtina PVM suma, išskyrus atvejus, kai taikoma speciali procedūra ir pagal ją laikantis šios direktyvos nuostatų toks rekvizitas nenurodomas;

<...>“

9 Direktyvos 2006/112 273 straipsnyje, kuriame iš esmės perteikta Šeštosios direktyvos 22 straipsnio 8 dalies pirmos ir antros pastraipų redakcija, išdėstyta šios direktyvos 28h straipsnyje, iš dalies pakeistame Direktyvos 2001/115 2 dalies 2 punktu, nustatyta:

„Valstybės narės gali nustatyti kitas prievoles, kurias jos laiko būtinais siekiant užtikrinti, kad būtų tinkamai renkamas PVM ir užkertamas kelias sukčiavimui <...>.

Pirmoje pastraipoje nustatyta galimybė negali būti naudojama nustatant papildomas su sąskaitų faktūrų išrašymu susijusias prievoles be tų, kurios nustatytos [be kita ko, 226 straipsnyje].“

Nacionalinės teisės aktai

10 Pagal nuo 2007 m. gruodžio 31 d. panaikinto, tačiau pagrindiniais bylos aplinkybėmis taikytino 1992 m. įstatymo Nr. LXXIV dėl pridėtinės vertės mokesčio (*Általános forgalmi adórol szóló 1992. évi LXXIV. Törvény*, toliau – PVM įstatymas) 13 straipsnio 1 dalies 16 punktų sąskaitų faktūrų sudaro „bet koks popieriuje arba patvirtintus pirkėjui ir laikantis specialių nuostatų elektroniniu būdu pateiktas dokumentas, galintis būti naudingas mokesčių identifikacijos tikslais ir kuriame yra bent tokie duomenys:

- a) eilės numeris;
- b) išrašymo data;
- c) prekes tiekiamos ar paslaugas teikiamos apmokestinamojo asmens pavadinimas, adresas ir mokesčio mokėtojo kodas;
- d) jeigu klientas yra mokesčio mokėtojas, jo pavadinimas, adresas ir Bendrijos mokesčio mokėtojo kodas arba, jeigu jis jo neturi, jo mokėtojo kodas;
- e) prekių tiekimo Bendrijos viduje atleidimo nuo mokesčio atveju – kliento Bendrijos mokesčio mokėtojo kodas;
- f) prekių tiekimo ar paslaugų teikimo data, jeigu ji skiriasi nuo sės skaitos išrašymo datos;

<...>

- i) prekių ar paslaugų vieneto kaina be mokesčio;
- j) bendras atlyginimo už prekes ar paslaugas dydis be mokesčio;
- k) taikytinas mokesčio tarifas;
- l) bendra mokėtino mokesčio suma;
- m) galutinė sės skaitos suma.“

11 PVM įstatymo 35 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„teise atsikaitėti galima pasinaudoti tik turint dokumentus, kurie tikrai rodo sumokėto mokesčio sumą. Tokiais dokumentais laikomi:

- a) sės skaitos faktūros ir supaprastintos sės skaitos faktūros <...>

<...>

išrašytos apmokestinamojo asmens vardu.“

12 1995 m. Finansų ministro įsakymo Nr. 24 (XI.22) dėl sės skaitų faktūrų, supaprastintų sės skaitų faktūrų, kvitų mokesčio identifikavimo ir kasos aparatų bei taksometrų naudojimo kvitams išduoti [24/1995 (XI. 22.) PM rendelet a számla, egyszerűsített számla és nyugta adóigazgatási azonosításáról, valamint a nyugta adását biztosító pénztárgép és taxaméter alkalmazásáról] 1/E straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Kompiuterinės priemonėmis spausdinamos sės skaitos faktūros yra galiojančios mokesčių identifikavimo tikslais tik jeigu jos atitinka griežtos apskaitos reikalavimus, pagal kuriuos:

- a) sės skaitoms faktūroms išrašyti naudojama kompiuterinė programa <...> garantuoja nepertraukiamą sės skaitų faktūrų numerių eiliškumą be praleidimų ar pasikartojimų.“

13 2000 m. įstatymo Nr. C dėl buhalterinės apskaitos (*Számvitelről szóló 2000. évi C. törvény*) 165 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad šie buhalterinės apskaitos registrus leidžiama traukti tik duomenis, kurie patvirtinti remiantis teisės aktais išrašytais dokumentais. Pagal šio įstatymo 166 straipsnio 2 dalį buhalterinės apskaitos dokumentuose esantys duomenys tiek formaliu, tiek

materialiuoju požiūriais turi būti autentiški, patikimi ir teisingi.

Pagrindiniai byla ir prejudiciniai klausimai

14 2007 m. gegužės 2 d. pareiškėja pagrindiniame byloje sudarė su *Betonút Szolgáltató és Építő Zrt* (toliau – *Betonút*) sutartį, kuria prisiėmė *Betonút* atžvilgiu įsipareigojimą atlikti tilto remonto darbus. Pareiškėja pagrindiniame byloje pavedė šiuos darbus subrangovei *J és B Pannon-Bau kft* (toliau – subrangovė).

15 2007 m. lapkričio 20 d. *Betonút* pareiškėjos pagrindiniame byloje vardu išdavė darbų baigimo aktą, kuriuo remdamasi ši pareiškėja išsiuntė užsakovui su šiuo darbu susijusias sąskaitas faktūras, kuriose kaip darbų baigimo data buvo nurodyta 2007 m. lapkričio 20 diena. Subrangovė savo ruožtu išrašė pareiškėjai pagrindiniame byloje dvi sąskaitas faktūras už atliktus darbus, kuriose nurodyta, kad jie baigti 2007 m. gruodžio 14 d.

16 2007 m. spalio 3 d. pareiškėja pagrindiniame byloje sudarė sutartį su *Gebrüder Haider Építőipari kft* (toliau – *Haider*), kuria prisiėmė *Haider* atžvilgiu įsipareigojimą rengti lietaus vandens nutekėjimo vamzdyną. Šiuos darbus pareiškėja pagrindiniame byloje taip pat patikėjo subrangovei.

17 *Haider* išdavė darbų baigimo aktą, kuriame buvo nurodyta, kad darbai baigti 2007 m. gruodžio 11 d.; pareiškėjos pagrindiniame byloje šiai bendrovei išrašytoje galutinėje sąskaitoje faktūroje buvo nurodyta ta pati darbų baigimo data. Savo ruožtu subrangovė parašė pareiškėjai pagrindiniame byloje sąskaitą faktūrą, nurodydama, jog tie patys darbai buvo baigti 2007 m. gruodžio 18 d.

18 2007 m. trečiojo ketvirčio deklaracijoje pareiškėja deklaravo tris minėtus subrangovės sąskaitas faktūras ir įgyvendino teisę PVM atskaitai.

19 Mokesčių administracija patikrino šios mokesčių deklaraciją ir nustatė, kad *Betonút* ir *Haider* išduotuose darbų baigimo aktuose bei pareiškėjos pagrindiniame byloje šioms bendrovėms išrašytose sąskaitose faktūrose nurodytos darbų baigimo datos buvo ankstesnės nei subrangovės išrašytose sąskaitose faktūrose esančios datos, kurias pareiškėja pagrindiniame byloje nurodė PVM atskaitos tikslais.

20 Pareiškėja pagrindiniame byloje ir subrangovė pranešė mokesčių administracijai, kad subrangovės išrašytose sąskaitose faktūrose nurodytos neteisingos darbų baigimo datos.

21 2008 m. rugsėjo 29 d. subrangovė užskaitymo pranešimais su numeriais 2007/0000000124, 2007/0000000125 ir 2007/0000000126 anuliavo neteisingas sąskaitas faktūras ir pakeitė jas naujomis sąskaitomis faktūromis su numeriais JESB20080000016, JESB20080000017 ir JESB20080000018. Naujose sąskaitose faktūrose nurodyta darbų baigimo data atitiko pareiškėjos pagrindiniame byloje išrašytose sąskaitose faktūrose esančias datas.

22 2009 m. sausio 21 d. sprendimu pirmosios instancijos mokesčių institucija pareikalavo pareiškėjos pagrindiniame byloje sumokėti, viena vertus, subrangovės paslaugoms tenkantį PVM, kurį ji buvo atskaičiusi nuo mokėtinos PVM sumos už ketvirtį 2007 m. ketvirtį, ir, kita vertus, – baudą bei delspinigius. Šios mokesčių administracijos nuomone, pareiškėja pagrindiniame byloje neturėjo teisės naudoti iš pradžių subrangovės išrašytą sąskaitą faktūrą, norėdama atskaityti PVM, nes tose faktūrose buvo nurodyta neteisinga jos darbų užbaigimo data. Anot administracijos, naujos pataisytos sąskaitos faktūros taip pat negalėjo pagrįsti PVM atskaitos, nes nebuvo užtikrinta nepertraukiama numeracija. Šiuo klausimu ji konstatavo, kad tą pačią dieną išrašytuose užskaitymo pranešimuose ir pataisytose sąskaitose faktūrose naudojama skirtinga numeracija, nes

užskaitymo pranešimų numeriai prasideda skaičiumi „2007“, o pataisytų sąskaitų faktūrų – raidžių ir skaičių kombinacija „JESB2008“.

23 2009 m. balandžio 29 d. sprendimu APEH patvirtino 2009 m. sausio 21 d. pirmosios instancijos mokesčių institucijos sprendimą.

24 Pareiškėja pagrindiniame byloje pateikė skundą *Baranya Megyei Bíróság* (Baranijos apygardos teismas).

25 Savo sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą *Baranya Megyei Bíróság* pažymi, kad pagal nagrinėjamus nacionalinės teisės aktus, kaip juos aiškina *Legfelsőbb Bíróság* (Vengrijos aukščiausiasis teismas) ir taiko mokesčių administracija, apmokestinamasis asmuo gali pasinaudoti teise ? atskait? tik remdamasis formos ir turinio prasme teisinga sąskaita faktūra. Todėl teisė ? atskait? nesuteikiama, jeigu sąskaitoje faktūroje yra bet kokia formos klaida. Nagrinėjamoje byloje dėl klaidingų subrangovų sąskaitose faktūrose nurodytų darbų baigimo datų mokesčių administracija nepripažino teisės ? atskait?, ?gyvendintos remiantis šiomis sąskaitomis faktūromis, kurių turinys buvo teisingas. Mokesčių administracija niekuomet neginėjo, jog šiose sąskaitose faktūrose paminėti komerciniai sandoriai iš tiesų buvo ?vykdyti už jose nurodytą atlyginimą?.

26 Šiomis aplinkybomis *Baranya Megyei Bíróság* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

„1. Ar nacionalinės nuostatos, ?tvirtintos PVM ?statymo, galiojusio išrašant nagrinėjamas sąskaitas faktūras, 13 straipsnio 1 dalies 16 punkte ir 1995 m. Finansų ministro ?sakymo Nr. 24 (XI.22) 1/E straipsnio 1 dalyje, atitinka 2001 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyvos 2001/115 2 straipsnio [2 punkte] nustatytus sąskaitų faktūrų duomenis ir sąskaitos faktūros sąvoką, ypač atsižvelgiant ? PVM ?statymo 13 straipsnio 1 dalies 16 punkto f papunktą?

Jeigu būtų teigiamai atsakyta ? šis klausimas:

2. Ar Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 1 dalimi, 18 straipsnio 1 dalies a punktu ir 22 straipsnio 3 dalies a–b punktais draudžiama valstybės narų praktika bausti už sąskaitų faktūrą, kuri pagrindu taikoma teisė ? atskait?, formalius trūkumus, tokią teisę atimant?

3. Ar siekiant pasinaudoti teise ? atskait? pakanka ?vykdyti Šeštosios direktyvos 22 straipsnio 3 dalies b punkte nustatytus reikalavimus, ar šia teise galima pasinaudoti ir sąskaita faktūra priimama kaip autentiškas dokumentas tik jeigu kartu tenkinami visi Direktyvoje 2001/115 numatyti reikalavimai?“

Dėl prejudicinių klausimų

Pirminės pastabos

27 Konstatuotina, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas prašo Teisingumo Teismo priimti sprendimą dėl nacionalinės teisės aktų arba nacionalinės praktikos atitikties Sąjungos teisei.

28 Šiuo klausimu reikia priminti, kad nors per prejudicinio sprendimo procesą Teisingumo Teismas negali priimti sprendimo dėl nacionalinės teisės nuostatų ar nacionalinės praktikos suderinamumo su Sąjungos teisės normomis, jis vis dėlto ne kartą nusprendė, kad yra kompetentingas pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui bet kokiu su šia teise susijusiu išaiškinimu, leidžiant jam ?vertinti tokį suderinamumą, kad galėtų priimti sprendimą savo nagrinėjamoje byloje (žr. 2010 m. sausio 26 d. Sprendimo *Transportes Urbanos y Servicios Generales*

, C?118/08, Rink. p. I?0000, 23 punkt? ir nurodyt? teism? praktik?).

29 Taigi šioje byloje Teisingumo Teismas turi apriboti savo nagrin?jim? vien S?jungos teis?s nuostatomis, išaiškindamas jas taip, kad tai b?t? naudinga prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusiam teismui, kuris turi ?vertinti nacionalin?s teis?s nuostat? ar nacionalin?s praktikos suderinamum? su S?jungos teise, kad gal?t? priimti sprendim? savo nagrin?jamoje byloje (pagal analogij? žr. 2008 m. sausio 31 d. Sprendimo *Centro Europa 7*, C?380/05, Rink. p. I?349, 51 punkt?).

30 Šiomis aplinkyb?mis konstatuotina, kad prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikuso teismo prašymas, kuriame daroma nuoroda ? Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 1 dal?, 18 straipsnio 1 dalies a punkt? ir 22 straipsnio 3 dalies a ir b punktus, susij?s su ši? nuostat? išaiškinimu.

31 Ta?iau, remiantis Direktyvos 2006/112 411 ir 413 straipsniais, nuo 2007 m. sausio 1 d. ji panaikino ir pakeit? Šešt?j? direktyv?.

32 Kadangi visos pagrindin?s bylos faktin?s aplinkyb?s susiklost? po 2007 m. sausio 1 d., pagrindinei bylai reikšmingas tik Direktyvos 2006/112 nuostat? išaiškinimas.

33 Aplinkyb?, kad nacionalinis teismas formaliai suformulavo prejudicinius klausimus, darydamas nuorod? vien ? Šeštosios direktyvos nuostatas, nesudaro Teisingumo Teismui kli?ties pateikti šiam teismui visas išaiškinimo nuorodas, kurios gali b?ti naudingos sprendimui jo nagrin?jamoje byloje priimti, nesvarbu, ar jis padar? atitinkamas nuorodas savo klausimuose (šiuo klausimu žr. 2009 m. spalio 27 d. Sprendimo *EZ*, C?115/08, Rink. p. I?0000, 81 punkt? ir 2010 m. sausio 12 d. Sprendimo *Petersen*, C?341/08, Rink. p. I?0000, 48 punkt?).

34 Šiuo atžvilgiu pažym?tina, kad, kaip matyti iš Direktyvos 2006/112 tre?ios konstatuojamosios dalies, ji skirta išd?styti nauj? galiojan?i? teis?s akt?, be kita ko, ir Šeštosios direktyvos, redakcij?, iš principo nepadarius esmini? pakeitim?.

35 Tokiomis s?lygomis darytina prielaida, kad prejudiciniais klausimais prašoma išaiškinti Direktyvos 2006/112 167 straipsn?, 178 straipsnio a punkt?, 220 straipsnio 1 punkt? ir 226 straipsn?, kurie atitinka sprendime d?l prašymo priimti prejudicin? sprendim? ?vardytas Šeštosios direktyvos nuostatas.

D?l esm?s

36 Savo klausimais, kurie nagrin?tini kartu, prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s klausia, ar Direktyvos 2006/112 167 straipsniu, 178 straipsnio a punktu, 220 straipsnio 1 punktu ir 226 straipsniu draudžiamas nacionalinis reglamentavimas, koks nagrin?jamas pagrindin?je byloje, arba tokiu reglamentavimu grindžiama praktika, kai atsisakoma pripažinti teis? ? PVM atskait?, jeigu s?skaitoje fakt?roje d?l apmokestinamajam asmeniui patiekt? prek? ar suteikt? paslaug? iš pradži? buvo klaiding? duomen?, kuriuos v?liau ištaisant nebuvo paisyta vis? taikytinose nacionalin?se taisykl?se nustatyt? s?lyg?.

37 Šiuo klausimu primintina, kad Direktyvos 2006/112 167 ir paskesniuose straipsniuose numatyta teis? ? atskait? yra sud?tin? PVM sistemos dalis ir iš esm?s negali b?ti ribojama. Ji galioja visiems d?l anks?iau sudaryt? sandori? taikomiems mokes?iams (žr., be kita ko, 1995 m. liepos 6 d. Sprendimo *BP Supergaz*, C?62/93, Rink. p. I?1883, 18 punkt?; 2000 m. kovo 21 d. Sprendimo *Gabfrisa ir kt.*, C?110/98 – C?147/98, Rink. p. I?1577, 43 punkt? bei 2006 m. liepos 6 d. Sprendimo *Kittel ir Recolta Recycling*, C?439/04 ir C?440/04, Rink. p. I?6161, 47 punkt?).

38 Iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą išplaukia, jog nagrinėjamu atveju Direktyvos 168 straipsnio a punkte nustatytos materialinės sąlygos įvykdytos ir pareiškėjas pagrindiniame byloje gali pasinaudoti teise atskaityti PVM, tenkant subrangovų sąjuteiktoms paslaugoms. Šios paslaugos buvo panaudotos apmokestinamojo asmens atitinkamoje valstybėje narėje vykdomų apmokestinamųjų sandorių reikšmės.

39 Vis dėlto pagal Direktyvos 2006/112 178 straipsnio a punktą galimybė pasinaudoti šios direktyvos 168 straipsnio a punkte numatyta teise į atskaitą susieta su sąskaitos faktūros turėjimu. Taip pagal Direktyvos 2006/112 220 straipsnio 1 dalį sąskaita faktūra turi būti išrašyta už kiekvieną apmokestinamojo asmens prekių tiekimą ar paslaugų teikimą kitam apmokestinamajam asmeniui.

40 Direktyvos 2006/112 226 straipsnyje patikslinama, kad, nepažeidžiant šioje direktyvoje nustatytų specialių nuostatų, pagal 220 straipsnį išrašomose sąskaitose faktūrose PVM tikslais privalomai nurodyti turi būti tik šiame straipsnyje minėti rekvizitai.

41 Tai reiškia, jog valstybės narės nėra leidžiama susieti teisę atskaityti PVM su sąskaitų faktūrų turiniui keliamomis sąlygomis, kurios nėra aiškiai numatytos Direktyvos 2006/112 nuostatose. Toks aiškinimas patvirtina ir aptariamą direktyvos 273 straipsnį, kuriame numatyta, jog valstybės narės gali nustatyti kitas pareigas, kurias jos laiko būtiniomis siekiant užtikrinti, kad būtų tinkamai renkamas PVM ir užkertamas kelias sukaviavimui, tačiau ši galimybė negali būti naudojama nustatant papildomas su sąskaitų faktūrų išrašymu susijusias prievoles, be to, kurios, be kita ko, nustatytos šios direktyvos 226 straipsnyje.

42 Pagrindiniame byloje teisė atskaityti PVM už subrangovų suteiktas paslaugas pareiškėjai buvo atsisakyta pripažinti dėl dviejų priežasčių. Viena vertus, pirminėje subrangovų išrašytose sąskaitose faktūrose buvo nurodytos neteisingos paslaugų suteikimo pabaigos datos. Kita vertus, dėl pataisytų sąskaitų faktūrų, kurių atveju neginėjama, jog jose nurodytos teisingos datos, buvo nuspręsta, kad jose neužtikrinta nepertraukiama numeracija, nes tai pačią dieną išrašytų užskaitymo pranešimų ir pataisytų sąskaitų faktūrų numeracija buvo skirtinga.

43 Teisinga, kad, kaip pažymi Vengrijos vyriausybė, remiantis Direktyvos 2006/112 226 straipsnio 7 dalimi sąskaitoje faktūroje turi būti privalomai nurodyta tiksli data, kada buvo baigta teikti paslaugas. Tačiau iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, jog pirmosios instancijos mokesčių institucijai atsisakant pripažinti pareiškėjai pagrindiniame byloje teisę atskaityti PVM už jai subrangovų suteiktas paslaugas, ši institucija jau turėjo pastarosios pataisytas sąskaitas faktūras. Direktyvoje 2006/112 nedraudžiama ištaisyti neteisingų sąskaitų faktūrų.

44 Atsižvelgiant į tai, kas konstatuota šio sprendimo 38 ir 41 punktuose, jeigu pataisytose sąskaitose faktūrose buvo visi Direktyvoje 2006/112, būtent jos 226 straipsnyje, reikalaujami rekvizitai, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, darytina prielaida, kad tokiu atveju, koks nagrinėjamas pagrindiniame byloje, visos esminės ir formalios sąlygos buvo įvykdytos, kad pareiškėjas pagrindiniame byloje galėtų pasinaudoti teise atskaityti PVM už subrangovų suteiktas paslaugas. Šiuo klausimu reikia pabrėžti, kad Direktyvos 2006/112 226 straipsnyje nenustatyta jokios pareigos, pagal kurią pataisytų sąskaitų faktūrų numeriai turi būti tos pačios serijos kaip ir užskaitymo pranešimai, kuriais panaikinamos neteisingos sąskaitos.

45 Tokiomis aplinkybomis į pateiktus klausimus reikia atsakyti, kad Direktyvos 2006/112 167 straipsnis, 178 straipsnio a punktas, 220 straipsnio 1 punktas ir 226 straipsnis aiškintini taip, kad jie draudžia nacionalinį reglamentavimą arba praktiką, pagal kuriuos nacionalinės institucijos atsisako pripažinti apmokestinamojo asmens teisę atskaityti už jam suteiktas paslaugas mokėtiną ar sumokėtą mokesčį iš mokėtiną PVM sumos dėl to, kad atskaitos momentu jo turtoje pradinėje

s?skaitoje fakt?roje buvo nurodyta neteisinga paslaug? teikimo pabaigos data ir v?liau pataisytos s?skaitos fakt?ros bei užskaitymo pranešimo, kuriuo panaikinama pradin? s?skaita fakt?ra, numeracija n?ra nepertraukiama, jeigu ?vykdomos esmin?s atskaitos s?lygos, o prieš atitinkamai institucijai priimant sprendim? apmokestinamasis asmuo pateik? jai pataisyt? s?skait? fakt?r?, kurioje nurodyta teisinga min?to paslaug? teikimo užbaigimo data, net jei šios s?skaitos fakt?ros ir užskaitymo pranešimo, kuriuo panaikinama pradin? s?skaita fakt?ra, numeracija n?ra nepertraukiama.

D?I bylin?jimosi išlaid?

46 Kadangi šis procesas pagrindin?s bylos šalims yra vienas iš etap? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusio teismo nagrin?jamoje byloje, bylin?jimosi išlaid? klausim? turi spr?sti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastab? pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyr? min?tos šalys, n?ra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (tre?ioji kolegija) nusprendžia:

2006 m. lapkri?io 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB d?I prid?tin?s vert?s mokes?io bendros sistemos 167 straipsnis, 178 straipsnio a punktas, 220 straipsnio 1 punktas ir 226 straipsnis aiškintini taip, kad jie draudžia nacionalin? reglamentavim? arba praktik?, pagal kuriuos nacionalin?s institucijos atsisako pripažinti apmokestinamojo asmens teis? atskaityti už jam suteiktas paslaugas mok?tin? ar sumok?t? mokest? iš mok?tino prid?tin?s vert?s mokes?io sumos d?I to, kad atskaitos momentu jo tur?toje pradin?je s?skaitoje fakt?roje buvo nurodyta neteisinga paslaug? teikimo užbaigimo data ir v?liau pataisytos s?skaitos fakt?ros bei užskaitymo pranešimo, kuriuo panaikinama pradin? s?skaita fakt?ra, numeracija n?ra nepertraukiama, jeigu ?vykdomos esmin?s atskaitos s?lygos, o prieš atitinkamai institucijai priimant sprendim? apmokestinamasis asmuo pateik? jai pataisyt? s?skait? fakt?r?, kurioje nurodyta teisinga min?to paslaug? teikimo užbaigimo data, net jei šios s?skaitos fakt?ros ir užskaitymo pranešimo, kuriuo panaikinama pradin? s?skaita fakt?ra, numeracija n?ra nepertraukiama.

Parašai.

* Proceso kalba: vengr?.